

Pytania:

1. Czy i za jaki okres przechowywania pojazdów na parkingach strzeżonych powinien płacić Powiat?
 - a) Czy Powiat powinien płacić od momentu uprawomocnienia się postanowienia Sądu o orzeczeniu przepadku pojazdu?
 - b) Czy powiat powinien płacić od dnia 21 sierpnia 2011 r. ponieważ zmiana art. 130a ustawy prawo o ruchu drogowym dot. m.in. ust. 5f oraz 6e weszła w życie dopiero od dnia 21 sierpnia 2011 r.?
 - c) Czy powiat powinien płacić od dnia 4 września 2010 r. ponieważ z tym dniem weszła w życie nowelizacja art. 130a przewidująca m.in. zmianę ust. 10 – 10l?
 - d) Czy powiat powinien płacić także za okres przed 4 września 2010 r., a jeśli tak to za jaki?
2. W przypadku udzielenia pozytywnej odpowiedzi na pytania z pkt 1 a-d proszę o wskazanie podstawy prawnej zapłaty przez powiat należności bezpośrednio przedsiębiorcy prowadzącemu parking, przy uwzględnieniu następujących kwestii:
 - a) do 21 sierpnia 2011 r. usuwanie pojazdów i prowadzenie parkingu strzeżonego nie należało do zadań własnych powiatu;
 - b) powiat zawarł umowę, w trybie zamówienia publicznego dopiero pod koniec 2011 r.

Odpowiedź:

W omawianej sprawie należy odróżnić kwestie ponoszenia kosztów przechowywania pojazdów usuniętych z dróg, do poniesienia których zobowiązany jest właściciel, ewentualnie Skarb Państwa, od kwestii zwrotu koniecznych wydatków i ustalenia wynagrodzenia dla podmiotu sprawującego dozór nad przechowywaną rzeczą, na podstawie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Zgodnie z art. 102 §2 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji to na organie egzekucyjnym ciąży obowiązek przyznania zwrotu koniecznych wydatków związanych z wykonywaniem dozoru oraz wynagrodzenia za dozór.

W uchwale Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 29 listopada 2010 r. sygn. I OPS 1/10 wskazano, że „jeżeli właściciel pojazdu usuniętego z drogi w przypadkach, o których mowa w art. 130 a ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz.U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908 ze zm.) nie odebrał pojazdu w określonym terminie, jednostce wyznaczonej do prowadzenia parkingu strzeżonego (jednostce wyznaczonej do usuwania pojazdów) może być przyznane wynagrodzenie za cały okres wykonywania dozoru nad pojazdem oraz zwrot kosztów związanych z wykonywaniem dozoru, w tym kosztów usunięcia pojazdu z drogi, na podstawie art. 102 § 2 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U. z 2002 r. Nr 110, poz. 968 ze zm.) w związku z § 3 pkt 1 lit. c rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 kwietnia 2002 r. w sprawie rozciągnięcia stosowania przepisów ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U. Nr 50, poz. 449).” Dalej w uzasadnieniu uchwały wskazano, że „można bowiem uznać, że już od chwili usunięcia z drogi pojazdu porzuconego z zamiarem wyzbycia się, wyznaczona jednostka zaczyna sprawowanie nad nim dozoru a warunkiem właściwego sprawowania tego dozoru jest przemieszczenie pojazdu na parking strzeżony.

Reasumując, należy podzielić trafny pogląd składu przedstawiającego zagadnienie prawne, że nie można uznać za zgodną z wyrażoną w art. 2 Konstytucji RP zasadą państwa prawnego sytuacji, w której wyznaczony przez starostę podmiot prowadzący parking lub podmiot usuwający pojazd z drogi zostanie pozbawiony należności za dozór pojazdu przez okres 6 miesięcy tylko z tego względu, że pojazd nie został odebrany przez właściciela. Zasadnie zaznacza się również w doktrynie, że wskazane w art. 130a

Kategoria: Komunikacja i Transport

Opublikowano: wtorek, 17, styczeń 2012 23:00

Bernadeta Skóbel

Odśloni: 7624

Prawa o ruchu drogowym czynności wiążą się bezpośrednio z zapewnieniem porządku i bezpieczeństwa w ruchu drogowym, ponieważ zadanie to ma charakter publicznoprawny, należy do zadań państwa i to jego organy decydują o podjęciu właściwych działań. Wobec tego Skarb Państwa powinien ponosić finansowe następstwa tych działań (por. A. Niezgoda, Głosa do postanowienia NSA z dnia 23 maja 2006 r., II Fw 2/06, OSP 2007, z, 3, poz. 27)."

Ustawa o postępowaniu egzekucyjnym w administracji nie uzależnia przyznania dozorczy przechowywanej rzeczy zwrotu kosztów i wynagrodzenia od tego czy organ egzekucyjny „ściągnął” od podmiotów zobowiązanych do ponoszenia kosztów przechowywania środki pieniężne. Zgodnie z art. 130 a ust. 10f do wykonania orzeczenia sądu o przepadku pojazdu jest obowiązany starosta, a zatem to starosta zobowiązany jest do podjęcia czynności egzekucyjnych, w tym związanych pokryciem kosztów i przyznaniem wynagrodzenia podmiotowi prowadzącemu parking strzeżony. Uwzględniając powołaną wyżej uchwałę Naczelnego Sądu Administracyjnego pokrycie kosztów i przyznanie wynagrodzenia powinno obejmować okres od dnia umieszczenia pojazdu na parkingu strzeżonym do dnia odebrania pojazdu z parkingu (np. w celu demontażu lub po sprzedaży samochodu). Pomimo, iż powołana uchwała dotyczyła postępowania toczącego się przed Dyrektorem Izby Skarbowej będzie miała ona zastosowanie do postępowań prowadzonych przez starostę jako organu egzekucyjny, w przypadkach w których wyznaczenie podmiotu prowadzącego parking strzeżony nie odbyło się w drodze zawarcia umowy a podstawą był „akt wyznaczenia” podmiotu do prowadzenia takiego parkingu a zatem akt o charakterze administracyjnym.

W odniesieniu do właściwości podmiotu prowadzącego postępowanie o zwrot wydatków i przyznanie wynagrodzenia dla podmiotu prowadzącego dozór. W tej sprawie również wypowiedział się Naczelny Sąd Administracyjny (w ramach postępowań o rozstrzygnięcie negatywnego sporu kompetencyjnego pomiędzy starostą a naczelnikiem izby skarbowej o przyznanie zwrotu kosztów za przechowywanie pojazdu). Rozstrzygnięcia w tych sprawach są niekorzystne dla powiatów (Postanowienie NSA z dnia 25 sierpnia 2011 r. sygn. I OW 96/11 oraz I OW 100/11). W uzasadnieniu powołanych orzeczeń Sąd wskazał, że ustawie nowelizującej prawo o ruchu drogowym zostały również zamieszczone regulacje międzyczasowe. „Nowela w art. 13 rozstrzygnęła o kosztach przechowywania pojazdów, które powstały po upływie terminu, o którym mowa w art.130 a ust.10 Prawa o ruchu drogowym w brzmieniu dotychczasowym. Podkreślić przy tym należy, że rozstrzygając o kosztach, ustawodawca wskazał ogólnie na Skarb Państwa, bez wskazania statio fisci; jednocześnie jednak nie rozstrzygnięto w sposób odmienny, niż wskazany w znowelizowanym przepisie art.130 a ust.10 h Prawa o ruchu drogowym, o organie orzekającym w tego rodzaju przypadkach.”

Oczywiście inne powiaty nie są związane oceną prawną art. 13 ustawy z dnia 22 lipca 2010 r. o zmianie ustawy - Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw, niemniej jednak nie należy się spodziewać innych rozstrzygnięć w podobnych sprawach. Niemniej zalecam pytającemu zwrócić się do Naczelnego Sądu Administracyjnego o rozstrzygnięcie sporu kompetencyjnego.

Dla powyższej oceny prawnej nie ma zasadniczo znaczenia, że zadanie z zakresu usuwania pojazdów i prowadzenia parkingu strzeżonego nie należało do zadań własnych powiatu. Należy zwrócić uwagę, że czynności starosty w postępowaniu mającym na celu wykonanie orzeczenia sądu o przepadku pojazdu nie są bezpośrednio związane z wykonywaniem zadań z zakresu usuwania pojazdów i prowadzenia parkingu. W omawianym przypadku nie ma również znaczenia, że podmiot przechowujący pojazd usunięty z drogi wykonywał te czynności na zasadzie wyznaczenia, a nie na podstawie umowy. Odmowa pokrycia kosztów oraz zapłaty wynagrodzenia w takim przypadku nie daje się pogodzić z zasadą państwa prawa wyrażoną w Konstytucji RP.

Opinia w sprawie zasad ponoszenia przez powiaty kosztów przechowywania pojazdów (cz.1)

Kategoria: Komunikacja i Transport

Opublikowano: wtorek, 17, styczeń 2012 23:00

Bernadeta Skóbel

Odsłony: 7624

Reasumując w odpowiedzi na pytania 1a-d oraz 2a-b powiat jest zobowiązany do przyznania i zapłaty podmiotowi prowadzącemu parking strzeżony uzasadnionych kosztów oraz wynagrodzenia za przechowywanie pojazdu usuniętego z drogi za okres od dnia umieszczenia pojazdu na parkingu do dnia jego odebrania przez powiat. Podstawa prawna to art. 102 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zw. z art. 130a ust. 10f prawa o ruchu drogowym. Przy interpretacji powołanych przepisów należy wziąć pod uwagę uzasadnienie Uchwały NSA z dnia 29 listopada 2010 r. sygn. I OPS 1/10.